

**PROFESORUL, DECANUL ȘI PRORECTORUL CEZAR OPRÎȘAN.
LA CEAS DE COMEMORARE**

*Dumitru Olaru, prof.univ. em. dr.ing.
Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” din Iași*

*S-au împlinit pe 11 septembrie 2020, doi ani
de când și-a început veghea somnului de veci.
Să-i privim chipul luminos, cu zâmbetul discret și să-i
păstrăm memoria întru veșnicie!*

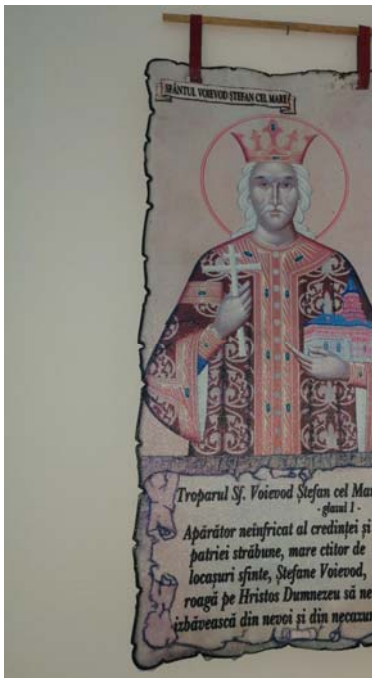
Născut într-o frumoasă zi de aprilie, 27, în 1955, într-un sat de răzeși de pe malul Moldovei, tânărul Cezar Opreșan a urmat cursurile Școlii generale din satul natal, Tupilați, urmând apoi Liceul real „Calistrat Hogaș” din Piatra Neamț, între anii 1970-1974. În anul 1974 intră cu brio la Facultatea de Mecanică din Iași, secția TCM, iar după efectuarea stagiului militar redus, obligatoriu în acea perioadă, urmează cursurile Facultății de Mecanică, între anii 1975 - 1980. Efectuează stagiul de 3 ani în producție, ca inginer tehnolog, la binecunoscuta Întreprindere de țevi de la Roman. În anul 1982 intră prin concurs pe post de asistent universitar la Facultatea de Mecanică, în Catedra de Organe de mașini și mecanisme, cu activitate preponderent în domeniul mecanismelor, a dinamicii mașinilor și, ulterior, în domeniul roboților. În 1991 promovează, prin concurs, pe post de șef lucrări în Catedra de Teoria Mecanismelor și Robotică, în anul 1998 devine conferențiar universitar și apoi, în anul 2000, devine profesor universitar la aceeași catedră.

Remarcat prin seriozitatea întregii activități didactice și de cercetare, prin colegialitate și discreție, Profesorul Cezar Opreșan este ales în anul 2000 Prodecan al Facultății de Mecanică, funcție pe care a ocupat-o timp de 8 ani, fiind responsabil cu activitatea socială a studenților, cu acreditări de noi specializări, cu admiterea. În anul 2008 este ales Decanul Facultății de Mecanică, funcție pe care a desfășurat-o cu deosebită responsabilitate, devotament și dăruire, fiind apreciat de întreg corpul profesoral, dar mai ales de miile de studenți care au urmat cursurile Facultății de Mecanică și pentru care avea întotdeauna un cuvânt prietenos, încurajator, reușind să devină unul dintre cei mai iubiți decani ai Facultății de Mecanică. În egală măsură, a vizitat an de an toate liceele din Moldova, reușind să crească în mod considerabil numărul de studenți din Facultatea de Mecanică, să

acrediteze noi specializări, să pună în funcțiune noi săli de laboratoare, amfiteatre, săli de seminar, să doteze toate sălile facultății cu tehnică modernă de predare. Fiind remarcat în universitate prin spiritul său de foarte bun organizator și negociator, neconflictual și disponibil la orice activitate în folosul comunității academice, Profesorul Cezar Opreșan este ales, în primăvara anului 2016, Prorector responsabil cu activitatea cu studenții, funcție pe care a onorat-o cu dăruire până în ultima zi. Pe 13 septembrie 2018, jurnalistul Cătălin Hopulele sintetiza în articolul din Ziarul de Iași, cu titlul „*Cel mai iubit dintre decani*” pierderea imensă suferită de întreg mediul universitar ieșean afirmând, printre altele, că: „*Domnul profesor a murit marți dimineață, 11 septembrie, când din inima pe care o împărțea cu atât de multă ușurință tuturor nu a mai rămas destul și pentru el. Iașul a pierdut mulți profesori luminați, deschizători de drumuri, intelectuali ce-și vor găsi locul în cărțile de istorie scrise peste sute de ani, dar afirm cu tărie că nu a existat o pierdere mai mare în Politehnica ieșeană și în mediul universitar din Iași decât cea a profesorului Cezar Opreșan. Fiindcă Iașul a demonstrat ani la rândul că bazinul de inteligență și determinare se reîmprospătează, dar bunătatea, compasiunea și înțelepciunea pe care le-am pierdut odată cu profesorul Opreșan nu cred că o să le mai recăpătăm vreodată. E genul de resursă care se epuizează văzând cu ochii și, în momentul în care o să dispară de tot, n-o mai recuperăm, că nu mai avem de la cine să o învățăm. Nu știu dacă domnul profesor a plecat cu regrete, dar eu știu că am rămas cu unul. Regret cu adevărat că nu i-am spus lucrurile astea în timpul vieții pentru că, așa cum se întâmplă cu mulți oameni buni, nu primesc înapoi nici jumătate din ce oferă*”.

Păstra pe masa din birou o carte în miniatură, pe a cărei pagină era scris crezul său călăuzitor în toată activitatea: „*Păstrează-ți bunătatea ca pe o comoară. Învață să dăruiești fără ezitare, să pierzi fără regrete, să câștigi fără cruzime*”. Iar pe peretele de lângă birou atârna Troparul Sfântului Voievod Ștefan cel Mare. Creștin ortodox din neam de răzeși, participa la fiecare început de an universitar la slujba de Tedeum, pe care Părintele Florin Chirilă o ținea în frumoasa biserică din

Campusul studențesc „Tudor Vladimirescu”.

Deși a desfășurat o bogată și rodnică activitate de conducere, Profesorul Cezar Oprișan s-a remarcat ca un strălucit dascăl în domeniul mecanismelor, al dinamicii mașinilor și în special al roboților, cu numeroase realizări pe plan științific, cu largă recunoaștere în țară și în străinătate. A publicat 9 manuale și tratate în țară și în Republica Moldova, peste 50 de lucrări în reviste ISI și BDI, peste 100 de lucrări în alte reviste și volume ale unor conferințe din țară și din străinătate. Profesorul Cezar Oprișan a fost coordonator și membru în 9 proiecte POSDRU, 10 granturi de cercetare CNCIS și MCT, 10 contracte cu parteneri industriali, membru în două proiecte FP6 în domeniul roboților, dintre care unul cu partener din Suedia. A activat ca membru în Societatea

Română de Robotică – SRR și Societatea Română de Știința Mecanismelor și Mașinilor – ARoTMM, fiind președintele filialei Iași a acestei societăți. A fost Chairman la Conferințele Internaționale ACME 2014, 2016 și 2018.

În a. 2009 s-a alăturat colegilor de la Facultatea de Electrotehnică, sprijinind organizarea Simpozionului „Cucuteni 5000 REDIVIVUS”, ediția a IV-a în ziua de 19 septembrie, cu care ocazie l-a cunoscut pe Academicianul Eugeniu Grebenicov. Impresionat de personalitatea științifică și de patriotismul Academicianului Grebenicov, Decanul Cezar Oprișan a făcut toate demersurile necesare în vederea acordării acestuia a titlului de Doctor Honoris Causa. Astfel, în ziua de 8 septembrie 2011, în cadrul Simpozionului CUCUTENI 5000 REDIVIVUS, ediția a VI-a, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași a acordat Academicianului Eugeniu Grebenicov titlul de Doctor Honoris Causa. În calitate de decan a organizat, în cadrul Facultății de Mecanică, ediția a X-a a Simpozionului „Cucuteni 5000 REDIVIVUS” în zilele de 17 - 19 septembrie 2015. În funcția de prorector al Universității a contribuit din plin, alături de decanul Facultății de Mecanică, profesorul Gelu Ianuș, la organizarea celei de-a XII-a ediții a Simpozionului „Cucuteni 5000 REDIVIVUS” - ediție dedicată Centenarului Marii Uniri și desfășurată la Iași în zilele de 19 și 20 octombrie 2017.

Înmânând premii studenților la deschiderea festivă a anului universitar 2015-2016, în amfiteatrul „Dimitrie Mangeron” al Facultății de Mecanică, 1 octombrie 2015.

La deschiderea Seminarului Național de Organe de mașini în amfiteatrul care-i poartă numele, la Facultatea de Mecanică, 30 mai 2013.

La festivitatea de sărbătorire a 60 de ani de la înființarea Facultății de Mecanică, în Aula „Gheorghe Asachi” a universității, 28 noiembrie 2008.

La Simpozionul CUCUTENI 5000 REDIVIVUS, ediția a IV-a, în Sala de conferințe a Facultății de Electrotehnică, 17 septembrie 2009.

La ceremonia de acordare a titlului de Doctor Honoris Causa Academicianului Eugeniu Grebenicov, în Sala de Conferințe a Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” în cadrul Simpozionului „Cucuteni 5000 REDIVIVUS”, 8 septembrie 2011.

În crama de la Mănăstirea „Cetățuia” din Iași, sărbătorindu-l pe Academicianul Eugeniu Grebenicov, după primirea titlului de D.H.C., 8 septembrie 2011.

La deschiderea Simpozionului CUCUTENI 5000 REDIVIVUS, ediția a X-a, la Facultatea de Mecanică din Iași, în actualul amfiteatru „Cezar Opreșan”, 17 septembrie 2015.

La deschiderea Simpozionului CUCUTENI 5000, ediția a XII-a, la Iași, 19 octombrie 2017

Avea o dragoste profundă față de istoria zbuciumată a neamului românesc, cunoștea în detaliu evenimente istorice ca nimeni altul și a ținut ca în luna august a anului 2017, când se împlineau 100 de ani de la eroicele lupte de la Mărășești, Mărăști, Oituz, să depună o jerbă de flori la Mausoleul de la Mărășești. Mergea des în satul natal să-și vadă mama, să discute cu oamenii din sat, să-i ajute. Această legătură strânsă cu locul de naștere i-a fost răsplătită cu onorabilul titlu de Cetățean de Onoare al Comunei Tupilați.

Plecarea Profesorului Cezar OPRÎȘAN lasă un gol imens în inimile noastre, a celor care l-am cunoscut, l-am prețuit, l-am iubit ca pe un frate.

Să-i privim chipul luminos, cu zâmbetul discret și să-i păstrăm memoria întru veșnicie!